

ENTRADA	SOCIETAT
Data: 10-04-18	Data:
Número: 395	Número:
Hora: 8:43	Hora:

El grup municipal de CiU de Bell-lloc d'Urgell, demanem que en la Sessió Plenària Ordinària de l'11 d' abril de 2018 es passi a votació un punt extraordinari en forma de

MOCIÓ PER ESTABLIR UN SISTEMA PÚBLIC DE PENSIONS AMB MAJOR CAPACITAT DE REDISTRIBUCIÓ I REDUCCIÓ DE LES DESIGUALTATS

Exposició de motius

El Sistema Públic de Pensions constitueix la política pública amb major capacitat de redistribució i reducció de les desigualtats (el 46%), tanmateix, avui el sistema es troba proper al col·lapse.

El dèficit acumulat en aquests darrers anys de crisi, d'atur i de precarietat laboral ha estat compensat per retirades massives del Fons de Reserva, que ha passat de disposar de 66.815 M€ a finals de 2011, als actuals 8.095 M€, i que no s'ha esgotat totalment a conseqüència del préstec de 10.192 M€ d'euros de l'Estat a la Seguretat Social contingut en la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat de 2017. A això cal afegir-hi les quantitats retirades del Fons de Mútues, per import de 8.621.000 d'euros en aquests anys. En definitiva, s'han necessitat fons per import de 93.251.000 d'euros addicionals a les cotitzacions per poder fer front al pagament de les pensions en el període 2012-2017.

El Fons de Reserva va sorgir de la reforma de l'estructura financera de la Seguretat Social duta a terme el 1989, i recollit posteriorment com una recomanació del Pacte de Toledo. Aquest Fons estava pensat per a ser usat quan sorgissin les majors tensions generacionals sobre el sistema, entorn de l'any 2023. Si no hagués estat utilitzat, el Fons tindria avui més de 90.000 milions, fins i tot sense noves aportacions, només basant-se en la seva pròpia rendibilitat. En canvi, de seguir amb aquest ritme de despesa, la guardiola de les pensions quedarà totalment buida l'any 2018. És a dir, s'esgotarà 10 anys abans del previst.

La situació a la nostra província és especialment delicada perquè les cotitzacions dels treballadors i Autònoms en actiu a la Seguretat Social, es demostren insuficients per costejar les prestacions. De fet a Lleida tan sols hi ha 184.604 treballadors i Autònoms que aportin ingressos a la Seguretat Social per poder fer front a les 97.813 pensions de la

província. Així doncs, les cotitzacions de Lleida amb prou feines serveixen per cobrir les necessitats econòmiques de les prestacions. Les pensions de la província suposen una despesa mensual de 78,69 milions, xifra que en catorze pagues voreja els 1.102 milions. Cal afegir a més que, la nostra demarcació es caracteritza per tenir les prestacions més baixes de tot Catalunya i que tampoc assoleixen la mitjana de l'Estat. En el cas de Lleida, els jubilats cobren de mitjana 909,87 euros, és a dir, un 13,92 per cent menys que la mitjana espanyola. Un fet que cal relacionar directament amb la forta vinculació del territori a l'activitat agrària. I encara cal afegir a aquest greuge la diferència de gènere que provoca que al moment de la jubilació, una dona pensionista que entra en el sistema de prestacions cobra de mitjana a Lleida 280 euros menys que un home.

Les polítiques desenvolupades fins ara representen una seriosa amenaça per al sistema públic de pensions. Amb les polítiques d'ocupació han posat en perill la sostenibilitat econòmica de les pensions, que han entrat en un període de dèficits constants i creixents; i amb el nou mecanisme de revaloració, que es desvincula del poder adquisitiu i amb el factor de sostenibilitat, que ajusta l'import de la pensió en funció de l'esperança de vida, es condemna als pensionistes a un progressiu empobriment. I tot això ho han fet mitjançant la imposició, sense diàleg social i trencant unilateralment el consens del pacte de Toledo. Amb aquestes polítiques s'està preparant el camí per als fons de pensions privats, en detriment del Sistema Públic de Seguretat Social.

Els resultats d'aquesta política estan a la vista: progressiva pèrdua de poder adquisitiu de les pensions, sensació d'incertesa en els actuals jubilats sobre si l'Estat serà capaç de pagar les seves pensions en els pròxims anys, sentiments d'injustícia en aquells que contribueixen al sistema però dubten que aquest els pugui proporcionar una pensió digna en un futur a 10 o 20 anys vista, i desesperança gairebé absoluta per part de la joventut en què alguna dia puguin contribuir i ser protegits per sistema.

Per aquest motiu considerem que el dret a les pensions i l'accés al Sistema de Seguretat Social s'ha de considerar un dret constitucional i ha de ser incorporat com a tal en la reforma de la Carta Magna que proposem. Per això, plantegem mesures destinades a garantir el futur del Sistema Públic de Pensions: recuperant el Pacte de Toledo i el diàleg social; aprovant un nou Estatut dels Treballadors que promogui drets laborals i ocupació de qualitat; i establint una font complementària de finançament de les pensions a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, com en la majoria dels països del nostre entorn.

Per aquestes raons el grup del PDeCAT defensem un nou model per reequilibrar el sistema de pensions, manteniment la despesa, racionalitzant altres partides i incrementant els ingressos del sistema.

És per aquests motius que presentem aquesta moció per instar al Govern d'Espanya per tal que s'adoptin els següents

ACORDS:

1. Garantir el poder adquisitiu de les pensions, recuperant l'actualització de les mateixes d'acord amb l'IPC.
2. Eliminar el factor de sostenibilitat establert en la Llei 23/2013, que reduirà les pensions de jubilació en funció de l'esperança de vida corresponent a partir de l'1 de gener de 2019.
3. Racionalitzar les despeses del sistema, desplaçant als pressupostos generals de l'Estat 2018 aquells que no corresponen a prestacions, com les despeses següents entre d'altres:
  - a) Les mesures de foment de l'ocupació (reducció de quotes, tarifes planes, etc.). Si es considera necessari mantenir alguna, hauria de ser per la via de bonificacions i a càrrec dels Pressupostos Generals de l' Estat.
  - b) Les despeses de gestió de les entitats administratives de la Seguretat Social, de la mateixa manera que es fa amb la resta d'organismes públics.
4. Incrementar els ingressos del sistema:
  - a) Complementant el finançament de la Seguretat Social, entre d'altres mesures, amb ingressos procedents d'impostos destinats anualment a completar els ingressos per cotitzacions fins que aquests es tornin a equilibrar dins del sistema, com ara nous impostos extraordinaris a la banca i a les transaccions financeres. Pensem que si tota la societat espanyola ha contribuït al rescat de les entitats financeres, aquest impost ha de servir per contribuir al rescat del sistema públic de pensions.
  - b) Intensificant la lluita contra l'ocupació irregular i el frau a la Seguretat Social.
5. Millorar la naturalesa protectora del sistema, modernitzant la gestió del Fons de Reserva a través d'una millora de la seva regulació, recuperant l'establiment de límits a la disposició de fons amb caràcter anual.

6. Adoptar mesures específiques per anar eliminant progressivament la bretxa propera al 40 % existent entre la quantia de les pensions dels homes i de les dones (dèficit de gènere):
  - a) Aprovació d'una Llei d'Igualtat Laboral per tal d'eliminar la bretxa salarial, i per tant de cotitzacions, que acaba derivant en pensions més baixes.
  - b) Recuperar la iniciativa legislativa, inclosa en la Llei 27/2011 d'incrementar la pensió de viudetat per a majors de 65 anys que no rebin una altra pensió pública fins a assolir el 60 % de la base reguladora, mesura que afecta de manera majoritària les dones.
7. Introduir en el Pacte de Toledo un nou principi de "reequilibri pressupostari", un concepte que implica una recerca constant de racionalització de despeses i d'ajust d'ingressos cada any, i que tindrà efectes a mitjà termini i fins a finals dels anys 40 del segle XXI.
8. Fer arribar aquests acords al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, a l'Associació Catalana de Municipis, a la Federació de Municipis de Catalunya, a les entitats de la gent gran de la província i a l'Associació de Jubilats de Bell-lloc d'Urgell.

Bell-lloc d'Urgell, 9 d'abril de 2018

Ramon Cònsola i Palau
Portaveu Grup CiU Ajuntament de Bell-lloc d'Urgell